

[Ole Bjørn Kraft.]

at det maa fastslaaes som en ufravigelig Forudsætning for Fremtiden, at det ikke kan accepteres, at en Minister giver Rigsdagen eller dens Udvalg Raad, som han ikke selv vil vedstaa og fastholde.

Det kan derfor med Rette bebrejdes den højtærede Udenrigsminister, at han ikke paa et tidligere Tidspunkt har gjort sig dette klart og taget Konsekvensen deraf. Hvis han havde gjort det, havde han nu i Dag ikke været i samme Situation som en kendt Figur hos Fritz Jürgensen: at maatte sidde og tænke paa, hvad han burde have gjort, og hvad han burde have sagt; hvis han havde handlet saaledes, havde der i Dag været en større Berettigelse for hans Modtagelse af Udenrigsministerposten i den socialdemokratiske Regering, end der er nu, og saa vilde den højtærede Udenrigsminister ogsaa have haft en anden Stilling i Rigsdagens Bevidsthed, end han har i Dag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Møller: Den højtærede Statsminister fremsatte en Udtalelse om de Laanemuligheder og i det hele taget den Laanepolitik, som stod til Raadighed for et Land som vort. Han understregede meget stærkt, at vi nu her i Landet befindt os i en Situation, hvor det paahviler os selv at vise, at vi kan skaffe Balance i saa høj Grad som muligt ved egne Kræfter. Jeg deler for saa vidt ganske den højtærede Statsministers Opfattelse af, at Danmark naturligvis er et Land, der er i Stand til ved egne Kræfter at klare sig. Problemet er i og for sig blot det — og det er altsaa det Spørgsmaal, jeg har draget frem —, om vi ikke har Ret til at appellere til et stort Udland om at hjælpe os til, at disse Kræfter kan komme i fuldt Sving og i hurtigt Sving, i alt Fald for saa vidt som disse Kræfter har været hemmet af den Indsats af særlig Karakter, som vi har maattet gøre — den, at vi har maatte huse Flygtningene i saa lang Tid i vort Land.

Den højtærede Undervisningsminister fremsatte nogle Bemærkninger om at gaa i Dybden. Det forekommer mig, at den højtærede Undervisningsminister gaar meget i Dybden, naar han nu vil prøve paa at give os Indtryk af, at „Nordisk Forord“ i Bogen „Pest over Europa“ var en rent tidsbegrænset Tilkendegivelse af en Opfattelse af tysk Politik. (*Undervisningsministeren* [Hartvig Frisch]: Det har jeg ikke gjort!). Saaledes

maatte jeg opfatte det. — Det, som „Nordisk Forord“ i „Pest over Europa“ omfatter, er en Paavisning af, hvad der er det tyske Socialdemokratis Fejl: at det ikke faar Magten over det konstruktive økonomiske Produktionsapparat, og dernæst af, at hvis man i Norden og andre Steder altsaa skal værge sig mod den samme Skæbne — og her er det, at Ordet „Held“ kommer ind —, er det et Held for Demokratiet, at Krisen fremtvinger jernhaarde Løsninger, Løsninger som Planøkonomi, Socialisering og Rationalisering.

Men det er altsaa ligesom med „Fremtidens Danmark“ — det skal ogsaa fortønes. Tilbage bliver Spørgsmaalet: Hvad er da Socialdemokratiets ledende Idé? Er det blot at komme til at administrere? Det maa dog stadig være saadan, at den højtærede Minister er Tilhænger af Socialisering; derfor kan den højtærede Minister naturligvis nok have Lov til at sige, at han ikke mener, det er realiserbart nu — det er det heller ikke.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Gustav Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har beklaget sig over, at han er blevet fremstillet som en slet Person. Jeg er noget skuffet over, at det ærede Medlem, der lagde op til en Debat af en saadan Haardhed, som han gjorde, kan være forbavset over, at det Ekko, der kom, ikke bliver flatterende for den, der starter Kampagnen saaledes, som det skete.

Jeg skylder det ærede Medlem Svar paa en Bemærkning fra hans Indlæg angaaende Forudforhandlingerne for Oktobernoten. Det ærede Medlem sagde, at det var Regeringens Standpunkt, man mødte med til disse Forhandlinger. Jeg tillod mig at ryste paa Hovedet. Det kan nemlig ikke være rigtigt. Hvis det virkelig havde været den daværende Regerings Standpunkt, havde den ikke søgt en Forhandling paa de Vilkaar, paa hvilke den var klar over, at den fik Forhandling, saa havde den ikke indstillet sig paa at gaa ind paa at skrive i Noten, at man ikke fra den danske Regerings Side stiller Krav om Ændring i det statslige Tilhørsforhold. Det ærede Medlem kan ikke det ene Øjeblik sige, at den højtærede Udenrigsminister ingen Ret har til at henvise til den første Skitse, han gav, som var hans Startgrundlag, og saa senere paastaa, at det Forhandlingsgrundlag, man mødte med forud for Forhandlingerne om Oktobernoten, var det egentlige Regeringsstandpunkt. Det